

ת"פ 36158/09/11 - מדינת ישראל נגד סלמן אנטילי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 36158-09-11 מדינת ישראל נ' אנטילי

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סלמן אנטילי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד הילה הראל כחולי ומאור לונדנר

ב"כ הנאשם: עו"ד קטי צוויטקוב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק")
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 20.05.11 **חשד הנאשם כי אחותו (להלן: "המתלוננת") שהתה ברכב ביחד עם אדם זר. באותן נסיבות חבט הנאשם בפניה של המתלוננת. כתוצאה מכך המתלוננת נחבלה חבלה של ממש ונגרם לה שפך דם תת עורי בעין שמאל וכן נפיחות בלחי שמאל.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן, בין היתר, את סוגיית הפעלת או הארכת המאסר על תנאי. המאשימה הצהירה כי עמדתה להפעלת המאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 27.03.16, הנאשם בן 27, נשוי ואב לילד כבן 3, מתגורר בבאר שבע. הנאשם סיים 7 שנות לימוד, התקשה לתפקד במסגרת החינוכית והוא אינו יודע קרוא וכתוב. הנאשם הינו הבן הבכור במשפחה ומגיל צעיר עזב את המסגרת החינוכית והחל לעבוד כדי לפרנס את משפחתו. הנאשם מסר כי עול פרנסת משפחתו המורחבת כמו גם עול פרנסת משפחתו שלו מוטלים על כתפיו. בהתייחסותו לביצוע העבירה הודה הנאשם בביצועה. תאר כי תקף את אחותו כיוון שחשד שנסעה ברכב עם אדם זר, כמתואר בכתב האישום, וכן על רקע כעסו כלפיה כיוון שדיברה בחוצפה לאמו. לדבריו, בשל תחושות הכעס שהציפו אותו, לא שלט במעשיו ופעל באופן שאינו מאפיין את התנהלותו. יתר על כן, הנאשם הביע תחושות של צער וחרטה, ומסר כי התנצל בפניה ומאז הם מקיימים קשר חם וקרוב. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בחומרת מעשיו, אך מתקשה להכיר

עמוד 1

בדפוסיו הבעייתיים העומדים בבסיס העבירה. כל ניסיונות שירות המבחן להרחיב עימו בהקשר זה, נתקלו בקושי של הנאשם לשתף פעולה, תוך שחזר וציין כי מדובר בטעות חד פעמית. כמו כן, בשיחה עם המתלוננת מסרה כי מדובר באירוע חד פעמי שאינו מאפיין את יחסיהם וכי היא מתחרטת על כך שהגישה נגדו תלונה. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר במהלך שנות התפתחותו התמודד עם חוויות קשות, על רקע התמכרותו לסמים של אביו וניהול אורח חיים שולי. הנאשם לקח על עצמו את תפקיד פרנסת הבית אשר לא תאם לגילו וניכר כי הדבר השפיע על עיצוב אישיותו ובחירותיו בחיים. מחד גיסא הנאשם בעל יכולות לתפקוד תקין, לצד זה, במצבי חיים מלחיצים המעוררים בנאשם תחושות של כעס ותסכול הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת מעמיק ופועל באופן אימפולסיבי ותוקפני. שירות המבחן התרשם כי מאז ביצוע העבירה השקיע הנאשם מאמצים בניהול חיים נורמטיבי. הנאשם שלל צורך טיפולי תוך שהדגיש כי מדובר באירוע בודד. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות, בנוסף להארכת המאסר המותנה.

ראיות לעונש:

5. ת/1 - תמונות המתעדות את חבלות המתלוננת.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד נטליה אוסטרובסקי ורוני מרקוביץ, הנאשם יליד 1990, בעברו שני רישומים מב"מ"ש לנוער ללא הרשעה בעבירות רכוש והרשעה קודמת אחת משנת 2010 בגין צירוף שני תיקים בעבירות אלימות, אז ריצה הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן לנאשם מאסר על תנאי תלוי ועומד. תיקי האלימות הקודמים היו האחד בגין תקיפה של מתדלק בתחנת דלק, והשני בגין תקיפת אחות אחרת משום שסירבה להינשא למי שייעדה לה משפחתה. ניתן לראות כי ישנו דפוס התנהגות אלים אשר חוזר על עצמו. הנאשם שוחרר ממאסר בן 11 חודשים בחודש פברואר 2011 ובחודש מאי 2011 כבר ביצע את העבירה שבתיק זה. הנאשם לא נרתע מהסנקציות המשפטיות שננקטו נגדו ואף לא ממאסר על תנאי תלוי ועומד. באשר לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה הרי שהתיק הוגש בסמוך למקרה ואז התבקשה דחייה לצורך צילום תיק החקירה. מאז הנאשם לא התייצב, הוצאו נגדי צווי הבאה, בוצעו פעולות איתור, גם לאחר שאותר הורשע ונשלח לשירות המבחן נותק עימו שוב הקשר, ההליכים הותלו עד שהוא אותר פעם נוספת. לפיכך, חלוף הזמן רובץ לפתחו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מנסה לצמצם את מעורבותו בפלילים, בנוגע לעבירות האלימות בפרט. שירות המבחן לא התייחס לכך שלנאשם היו שני תיקי אלימות קודמים. הנאשם התייחס לתיק הקודם כתלונת שווא של אחותו למרות שהורשע בגינה. הנאשם לא מגלה נזקקות טיפולית ולמעשה שירות המבחן כלל לא התייחס למאסר על תנאי אלא רק בשלב מאוחר יותר בתסקיר נפרד. לכן יש לדחות את המלצת שירות המבחן. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להפעלת המאסר המותנה, לגזירת מאסר במצטבר בגין התיק הנוכחי ולקנס כספי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד קטי צווטקוב, הנאשם גדל בנסיבות מאוד קשות, מתמודד עם אבא לא מתפקד שמכור לסמים, ובעקבות זאת נחשף מגיל צעיר לאורח חיים שולי. הנאשם סיים 7 שנות לימוד. האירוע המתואר בכתב האישום ארע לפני 5 שנים, מאז הנאשם לא ביצע עבירות. הנאשם נישא, וגם במסגרת הנישואין הנאשם חווה טרגדיה לא פשוטה, בנו נפטר בגיל חודשיים וחצי. על אף התלאות שעבר הנאשם מגיל צעיר הוא הצליח במשך 5 השנים האחרונות להימנע מביצוע עבירות. הנאשם ביצע

את העבירה כשהיה כבן 21. הרקע לעבירות טמון בכך שהוא נטל על עצמו תפקיד אבהי. מדובר באירוע בודד כשהוא ראה עצמו בתפקיד האב. מאז ביצוע העבירות היחסים עם האחיות השתפרו. מאז האירוע הנאשם בנה משפחה, הוא עובד ומפרנס את משפחתו ועוזר גם למשפחה המורחבת. יש לבחון לא רק את חלופי הזמן אלא את מה שאירע במהלך חלופי הזמן. הנאשם לא רואה היום נזקקות טיפולית משום שהוא הגיע לנקודת איזון בחייו. הנאשם הביע חרטה, נמצא בקשר קרוב עם המתלוננת, אשר יחד הם עוזרים זה לזה כמשפחה. לפיכך, עתרה ב"כ הנאשם, לאימוץ המלצת שירות המבחן, לחידוש המאסר המותנה ולהסתפק בצו של"צ.

דין- קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו. כל אדם זכאי להגנה על גופו מפני פגיעה אלימה בו. דברים אלה נכונים ביתר שאת לגבי זכותה של אישה להגנה מפני אלימות בני משפחה.
10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית. הנאשם חבט בפניה של המתלוננת וגרם לה לחבלה בפניה. די לעיין בתמונת עינה הנפוחה של המתלוננת כדי להבין את חומרת מעשיו של הנאשם.
11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב החל מעבודות שירות ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח (ראו רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.14); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13); עפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ת"פ 19805-09-15 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' פלוני** (31.01.16) ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13); ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14); ת"פ (עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נ' מנאע** (19.3.14)).
12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך כי עקב מעשי האלימות, נגרמו למתלוננת שפך דם תת עורי בעין שמאל וכן נפיחות בלחי שמאל. הנאשם ביצע את העבירה על רקע חשד כי המתלוננת שהתה ברכב ביחד עם אדם זר, ובשל תפיסת עולם שגויה בכל הנוגע לחירותה של האשה ולמעמדה במשפחה.
13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל משלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.
14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן**

קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם יליד 1990 נשוי ואב לילד בן 3, גדל בנסיבות חיים קשות, וחווה טרגדיה לא פשוטה במסגרת נישואיו. הנאשם עובד בשתי עבודות ומפרנס את משפחתו וכן מסייע בפרנסת משפחתו המורחבת. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע בו ובמשפחתו. הנאשם הודה באשמה, ונטל אחריות מלאה למעשיו. כמו כן, היום הנאשם בקשר טוב עם המתלוננת והביע חרטה על מעשיו. עוד יש לתת את הדעת לכך כי האירוע המתואר ארע בחודש מאי 2011. חלוף הזמן רובץ לפתחו של הנאשם, שכן כתב האישום הוגש בסמוך לביצוע העבירה ואולם הנאשם בחר שלא להתייבב לדיונים בעניינו. על אף צווי הבאה שהוצאו נגדו היה קושי לאתרו. בהמשך לאחר שאותר והורשע על פי הודאתו, נשלח לתסקיר שירות המבחן, שוב אבד עימו הקשר, ההליכים בעניינו הותלו ולאחר מכן חודשו שוב. לפיכך אין לנאשם אלא להלין על עצמו באשר לחלוף הזמן. אף על פי כן, יש לציין כי במהלך חלוף הזמן לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בגין אלימות, בגינה ריצה מאסר בן 11 חודשים מאחורי סורג ובריה, וכן לחובתו מאסר על תנאי תלוי ועומד בן 6 חודשים. באותה פרשה הורשע הנאשם, בין היתר, בתקיפת אחות אחרת שלו ובית המשפט ראה בחומרה את ניסיונו של הנאשם לכפות על אחותו בכוח החלטות הנוגעות לעתידה ובהתעלם מרצונותיה. העבירה הנוכחית מצביעה על כך שהנאשם לא הפנים את המסר מאותו גזר דין. בנוסף, לנאשם שני רישומים פליליים ללא הרשעה, מבית המשפט לנוער, שהתיישנו, בגין החזקת נכס חשוד כגנוב וחבלה במזיד ברכב.

16. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת נוכח העובדה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר אותו ריצה בגין עבירות דומות ושעה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי ולא היה בכך כדי להרתיעו.

17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וכן הפעלת המאסר על תנאי בחופף לצד עונשים נוספים. איני סבור כי המלצת שירות המבחן בדבר הארכת התנאי והסתפקות בצו של"צ מאזנת כראוי בין שיקולי הענישה השונים. עם זאת יש לתת להמלצה החיובית של שירות המבחן משקל במסגרת שיקולי הענישה והפעלת התנאי בחופף.

סוף דבר

18. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 5.9.16.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן שישה חודשים מת"פ (רמ') 49219-03-10 **מדינת ישראל נ' אנטילי (1.9.10)** בחופף לעונש המאסר שהוטל בתיק זה. **סה"כ ירצה הנאשם שישה חודשי מאסר בעבודות שירות.**
- ג. 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום על עבירת אלימות פיזית מסוג פשע.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום על עבירת אלימות פיזית מסוג עוון.
- ה. פיצוי כספי בסך של 3,000₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית

המשפט עד ליום 1.7.16, ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה, חלק הפיצוי ישולם מתוך ההפקדה, והיתרה עד ליום 1.7.16.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ו, 08 מאי 2016, בנוכחות הצדדים.